

ŞİİRLER

SOKAĞA ÇIKAMIYOR YARIN İSTANBUL'UN ÇOCUKLARI

Saat 18.55. Beş dakika sonra
yarın sokağa çıkma yasağı
ve genel arama-tarama ilân ediyor
İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı.
Stüdyoya inerken Zafer
yanar bırakmış sigarasını.
Dün akşam elleri titriyordu okurken
tutuklular listesinde
kardeşinin adını.
Daha yeni çıktı Tıbbiyeden
nedense işaret parmağı hep çenesinde
boyunbağını sevmiyor,
üç aylık gebeydi karısı
polisler gelip götürdüğünde.
Çıktığı gurbetler de tuhaftır
babasının otuz yıllık polisliğinde.
İçimi serinlik basar diyordu
andıkça Andırın'ın.
kökнар ve sedir ağaçlarını.
Sedir ağacından iyi doğrama olur
belki sandalcılığa da gelir tahtası
bir söruver yolun düşerse Kumkapı'ya.
Hititler Markası dermiş Maraş'a
çok işgal görmüş bizim oralar,
Asur, İran, Roma
Hazret-i Ömer'in halifelliğinde
fethediyor Halit Bin Velid
yağmur yağıyorken 637'de.
Orasından burasından okurum tarihi,
yazayım isterdim kargacık burgacık
sevinçli bir ilkokul yazısıyla
Bertis Çayı'nın ve Elbistan Ovası'nın
pancar gelip de
kuşaklarında enam ve hançer
gurbete dökülen çeltikçilerin
ve geceleyin kısarık gözlerini
Antep, Malatya ve Adana'ya çalışan
kamyon şoförlerinin tarihini.
Ben hiçbir şey yazamıyorum artık,
düzeltiyorum, ha bire düzeltiyorum
sıkıyönetim bildirimlerini,
ha bire teslim olmaya çağırıyorum

dalgacı bir yelkenlinin rüzgârından
ellerinde birer lüle
incir toplayan çocukların arasından
tandırın dumanından
pekmez küplerinden çağırıyorum
Hasan diye birini, Durmuş diye birini,
Beyla diye birini

ve başım dönüyor da
çok eskilerdeki bir sarhoşluktan
çalışıyorum yanlış kapıların zilini

Su istedi de vermediniz demek ki,
ne sebiller akıyor kentte
ne bir dere kenarı var,
bulurlar bir apartman katında
sağ avcı musluğa dayalı
parkasının bir cebinden
anasının mektubu çıkar
bir cebinden ekmek kırıntıları.

«İhtarlara uymayan kanun kaçaklarına
silah kullanılması»
diye okuyor Zafer radyoda.
Haydarpaşa'nın kulelerinden o sıra
savruluyor gök-obur martılar
ayakları mercan kırmızısı,
adamın biri iner inmez otobüsten
sigarasına ateş istiyor
ve haşlanmış kestane çekiyor
Zafer'in yüklü yengesinin canı

Sabah nöbetçiyim, saati 4.30'a kurmalı
çaydanlığı geçeden hazırlarım
nereye koymuştum keten ayakkabılarımı,
ceket istemez yarın nasılsa Pazar,
yarın bütün gün evde kalacak
İstanbul'un afacan çocukları
ve acaba kaçta kalkacak kaçta
ölüm haberleri bekleyerek
Türkiye'nin su sesine benzeyen mahpusları.

COCUK-GÜVERCİN VE GERİLLA

Anasıyla uyanıyor çocuk
serçeleri öte öte:

Yüreğimde ırmak var
ırmağın da okul mokul bilmeyen
uslu durmaz türküsü,
akıp gideceğim buradan
hoşça kal diyeceğim bacaların yurduna
yakayınca elimi yüzümü.
Her yerlere gidebilir ırmak,
Mersin'de portakal yerim
Alanya'da muz vardır,
dururum kırılığa ulaşınca
misler gibi kokarak.
Bulut benim özentim
aldırmam çalımına,
hiç balıkçısı yok
cıgara ve rakı içen,
tahta köprüsünü görmedim
dersimde de yazmıyor.
Toprak da seviyor beni
indirmiyor kucağından,
her sabah çıkarken yola

kıyıda bir kırmızı çiçek
öpüyor usulcacık ağızından.

Anasıyla uyanıyor çocuk
ekmeğini yiye yiye:

Akıp gideceğim buradan,
ağaçlar hem küçücük hem de az
kar yağdı mı kalkmıyor
güvercin de beslenmiyor
bu daracak balkonda,
donmuştu gecedен koyduğum ekmeğ
sıcak su döktü annem üstüne,
aldırmadı birini tuttum da kanadından
güvercinler de seviyor
insanlar gibi ekmeği
Ama ben sıkılıyorum
hep camlardan ve gazeteye bakmaktan,
resimler de güzel değil üstelik
ya adam resmi basıyorlar
ya kaza.
Şehir gerillası yazıyordu
amcam gibi sakalları uzamış
birisinin altında.